

- Naruszenie to polegało na tym, że zaskarżona w drodze skargi decyzja została wydana bez wydania przyjęcia nowej decyzji o wszczęciu postępowania, bez zmiany decyzji o wszczęciu postępowania poprzedzającej decyzję z 2013 r. i bez uprzedniego poinformowania skarżących o wstępnej ocenie selektywności.
2. Naruszenie prawa przy stosowaniu art. 107 ust. 1 TFUE w odniesieniu do pojęcia „selektywności”, naruszenie ciężaru dowodu i brak uzasadnienia.
- Komisja popełnia błąd w swojej „pierwotnej” ocenie selektywności, uznając za system odniesienia „normalne warunki rynkowe [...]”, w jakich powinny działać przedsiębiorstwa, obejmujące wszystkie przedsiębiorstwa i sektory. Komisja popełnia błąd w swej „pomocniczej” ocenie selektywności, uznając, że technologie naziemne i satelitarne znajdują się w porównywalnej sytuacji w odniesieniu do dostarczania sygnału telewizji cyfrowej dla obszaru II, jak to zostało opisane w decyzji zaskarżonej w drodze skargi.

(¹) Dz.U. 2021, L 417, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2021 r. – Społeczność pro eHealth databáze/Komisja
(Sprawa T-731/21)
(2022/C 37/57)
Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Społeczność pro eHealth databáze, a.s. (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciel: adwokat P. Konečný)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2021) 6597 z dnia 2 września 2021 r.,
- obciążenie strony pozwanej jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w ramach niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady niedziałania wstecz i nieprawidłowego zastosowania surowszych warunków związanych z udziałem w projekcie.
 - Strona skarżąca twierdzi, że strona pozwana nie może odwoływać się do obowiązków wynikających z niewiążącego dokumentu, gdyż o jego istnieniu strony umowy nie wiedziały i nigdy nie zgodziły się na jego stosowanie.
 - Następnie strona skarżąca twierdzi, że odwołanie się do obowiązków wynikających z tego niewiążącego dokumentu zostało wykorzystane przez stronę pozwaną z naruszeniem przedmiotowej umowy o udzielenie dotacji.
 - Jednocześnie strona skarżąca twierdzi, że strona pozwana naruszyła zasadę niedziałania wstecz, odwołując się do zastosowania surowszych formalnych wymogów wypływających z dokumentu utworzonego później niż miało miejsce podpisanie umowy o udzielenie dotacji.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady legalności aktu prawnego z powodu nieuwzględnienia przedstawionych dowodów.
 - Strona skarżąca twierdzi, że strona pozwana nie uwzględniła dowodów przedstawionych przez nią w końcowym sprawozdaniu z przeprowadzonego audytu finansowego, mimo że powinna była to uczynić, w związku z czym naruszyła zasadę legalności aktu prawnego.
 - Ponadto strona skarżąca twierdzi, że przedstawione dowody zostały załączone na wniosek audytora.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady legalności aktu prawnego polegającego na popełnieniu błędu w obliczeniu.
 - Strona skarżąca twierdzi, że strona pozwana popełniła błąd przy ustalaniu kwoty, na podstawie której obliczono kwotę, którą strona skarżąca ma zwrócić stronie pozwanej.
 - Strona skarżąca oponuje, że w przypadku gdyby zwróciła kwotę, którą obliczyła strona pozwana, dokonałaby zwrotu kwoty, która nigdy nie została jej oddana do dyspozycji, w związku z czym oddałaby stronie pozwanej znacznie wyższą kwotę.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.
 - Strona skarżąca twierdzi, że miał jej zostać przyznany zwrot kosztów personelu co najmniej w wysokości średnich wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w latach 2008–2011 w spółkach IT w Republice Czeskiej. Strona skarżąca uważa, że nieprzyznanie tego zwrotu kosztów stanowi zachowanie strony pozwanej, które jest niesprawiedliwe i nieproporcjonalne.

Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2021 r. Asociación de Elaboradores de Cava de Requena/Komisja

(Sprawa T-732/21)

(2022/C 37/58)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Asociación de Elaboradores de Cava de Requena (Requena, Hiszpania) (przedstawiciele: G. Guillem Carrau, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, na podstawie art. 263 TFUE, nieważności publikacji, zgodnie z art. 17 ust. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33 (¹) z dnia 17 października 2018 r., ogłoszenia o zatwierdzeniu standardowej zmiany specyfikacji produktu „Cava”, ChNP-ES-A0735-AM10 (²).

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zdaniem skarżącego Komisja naruszyła istotny wymóg proceduralny przy rozpatrywaniu zmiany będącej przedmiotem niniejszej sprawy, ponieważ wiedziała, że zmiana ta była jeszcze przedmiotem odwołania przed sądami Królestwa Hiszpanii i nie zawiesiła postępowania, wbrew mającemu zastosowanie orzecznictwu dotyczącemu art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej.